

[POCK *sb m*

N sg pock.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wyśmiewana postać wyrazu z wymową mazurzącą, być może związana z formą „pockaj” ‘poczekaj’:

W połączeniu szeregowym: Item inquirebant unus ab alio, quot sunt rocales apud Masouitas?

Quidam dicebant quinque, videlicet: »Stank, penk, mienk, pock tutka« ActRector 1513 nr 2191.

SBu